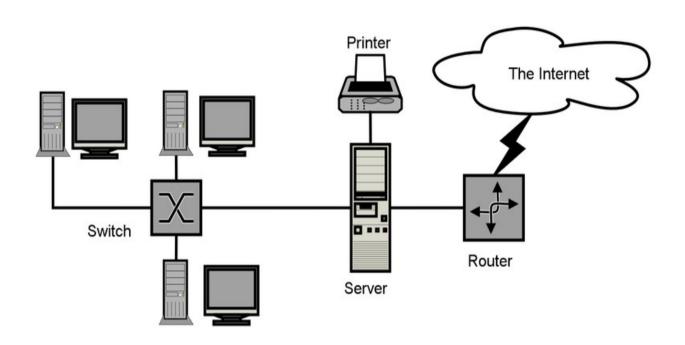
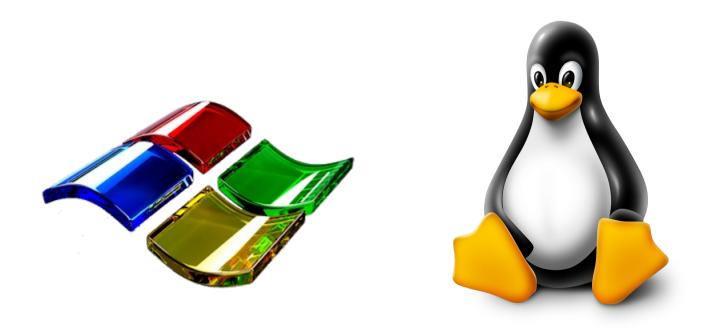
SISTEMAS OPERATIVOS EN RED

FHS: File Heriarchy Standard

Entre les àrees del sistema que especifica l'FHS trobem les següents:

- /: Tot el sistema Linux deriva d'aquest directori, anomenat arrel del sistema.
- /bin/: ordres bàsiques per al funcionament del sistema.
- /boot/: arxius necessaris per a l'arrencada del sistema. També s'emmagatzema en aquest directori el nucli de Linux.
- /dev/: descriptors dels dispositius del sistema.
- /etc/: fitxers de configuració del sistema i de les aplicacions instal·lades.
- /home/: contenidor dels directoris personals dels usuaris del sistema.
- /lib/: biblioteques essencials per al nucli del sistema i les aplicacions corresponents.
- /lost+found/: es crea automàticament en arrencar el sistema, després de l'execució fsck (file system check), i té la utilitat d'emmagatzemar els arxius recuperats després d'un incident en el sistema. El més convenient seria que aquest directori estigués buit.
- /mnt/ i /media/: punts de muntatge temporal per a dispositius.
- /opt/: aplicacions proporcionades per tercers, típicament comercials.
- /proc/: sistema de fitxers virtual (només existeix en RAM) que posa a disposició de l'usuari informació referent a l'estat del sistema: ús de memòria, dispositius detectats, etc. Addicionalment, per a cada procés executat, existeix un subdirectori a /proc/ amb el número de procés que conté informació sobre aquest.
- /root/: directori personal del superusuari (root).
- /**sbin/**: similar a /bin/ que conté binaris essencials del sistema que típicament només són executats pel superusuari.
- /srv/: dades dels serveis proporcionats pel sistema (és més habitual en servidors).
- /tmp/: arxius temporals. És habitual planificar la neteja periòdica i automàtica d'aquest directori (moltes vegades, en reiniciar el sistema o la sessió).
- /usr/: segona estructura jeràrquica, utilitzada per emmagatzemar tot el programari instal·lat en el sistema.

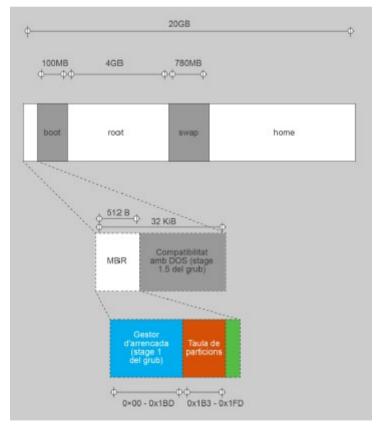
• /var/: dades amb un volum alt de variabilitat: cues d'espera d'impressores,

1 Distribució del disc dur

Normalment, quan s'engega l'ordinador, es realitzen una sèrie de tests (de memòria, detecció de dispositius, etc.) i, a continuació, es carreguen en **memòria RAM** els primers **512 bytes** del d**isc dur,** una zona anomenada **MBR (master boot record**).

Primer sector (512 bytes): master boot record.

- **446 bytes** per a l'stage 1 del gestor d'arrencada (com, per exemple, el GRUB).
- **64 bytes** per a la taula de particions del disc.
 - 2 bytes que conformen un codi únic que representa la signatura del disc.

1.1 Partic

ions de disc dur

Una partició és el nom genèric que rep cada divisió o part d'un dispositiu d'emmagatzematge de dades.

Les particions poden ser de tres tipus:

- Primàries: En un disc dur hi pot haver quatre particions primàries o tres particions primàries i una d'estesa. També es poden marcar com a particions actives.
- **Esteses o secundàries:** són un tipus concret de particions primàries que actuen com a contenidors de particions lògiques. Trenquen la frontera de les 4 particions primàries. Només es pot fer 1 estesa, no es pot marcar com a **activa.**
 - Lògiques: particions que ocupen una part o la totalitat d'una partició estesa.

1.2 Esquema de particions

Windows: Els sistemes Windows no requereixen un esquema de fer particions determinat, i l'única condició necessària per instal·lar-los és una partició primària, marcada com a arrencable.

Espai d'intercanvi (SWAP)

No hi hà unes regles pre determinar la mida de la **SWAP**:

- Si la RAM és inferior a 512 MB, la mida de la SWAP hauria de ser el doble de la mida de la RAM.
- Si es disposa d'entre **512 MB** i **4 GB**, la SWAP hauria de tenir la mateixa mida que la RAM.
- Si se superen els **4 GB** de memòria, amb **4 GB de SWAP** n'hi ha prou.

Linux: En el cas dels sistemes Linux, es requereixen un mínim de dues particions:

- Sistema de fitxers arrel (/): és el que conté tot el sistema.
- Sistema de fitxers d'intercanvi (swap): es necessita per paginar la memòria RAM en el disc dur, quan la RAM disponible s'esgota.

Quan es **formata** una partició aguesta se'li ha d'assignar un sistema d'arxius.

1.3 Sistema de fitxers

 FAT: File allocation table: És un sistema de fitxers primitiu que està molt present actualment. Aquesta família de sistemes de fitxers va ser inventada per als sistemes operatius MS-DOS. Un sistema de fitxers ideal per a l'intercanvi d'informació en dispositius d'emmagatzematge extraïble (discos durs i memòries USB).

- NTFS: New Technology File System: El sistema de fitxers NTFS (new technology file system) és el sistema de fitxers incorporat per defecte en les versions de Windows de servidor i en les versions d'escriptori a partir de Windows XP.
- **Ext4:** L'última versió de la família ext és ext4 i significa un salt qualitatiu important en els sistemes de fitxers, aportant:
 - Suport per a fitxers de fins a 1 EB i fitxers de fins a 16 TB, gràcies a un canvi substancial en la manera d'emmagatzemar la informació.
 - Ús millor del processador.
 - Millores en la velocitat de lectura i escriptura.

2 Manipulació de particions

2.1 Via gràfic

Amb l'eina de GPARTED.

2.2 Per línia de comandes

Els sistemes operatius Linux disposen d'eines per mitjà de la línia d'ordres que permeten dur a terme una manipulació molt completa dels discos. En concret, les dues eines bàsiques per a la manipulació de discos des de la línia de ordres són:

- > fdisk: Eina que permet manipular la taula de particions
- > **mkfs:** Eina que permet assignar sistemes d'arxius a les particions

fdisk -I (Consulta)

```
Disc /dev/sdb: 8589 MB, 8589934592 bytes
255 heads, 63 sectors/track, 1044 cylinders
Units = cilindres of 16065 * 512 = 8225280 bytes
Sector size (logical/physical): 512 bytes / 512 bytes
I/O size (minimum/optimal): 512 bytes / 512 bytes
Disk identifier: 0x00042d5d
                                          Blocs
Dispositiu arrenc. Inici
                                                  Id Sistema
                      1
/dev/sdb1
                                255
                                        2048256
                                                  83 Linux
                                        4289355 5 Estesa
2048287+ 7 HPFS/NTFS
/dev/sdb2
                                1044
                     511
/dev/sdb3
                     256
                                510
                                         514048+ 82 Intercanvi Linux /
/dev/sdb5
                     511
                                574
    Solaris
/dev/sdb6
                     575
                                791
                                        1020096
                                                  83 Linux
                                                  b W95 FAT32
/dev/sdb7
                                        1020096
                     702
                                828
                     829
                                1044
                                        1734988+ 83 Linux
/dev/sdb8
```

Per a un disc concret **fdisk** /**dev/sdb.** Menú d'opcions del **fdisk** apretar la lletra "m".

```
Ordre (m per obtenir ajuda): m

Acció de l'ordre

a estableix un senyalador d'arrencada

b edita l'etiqueta de disc bsd

c estableix el senyalador de compatibilitat amb DOS

d suprimeix una partició

l llista els tipus de particions conegudes

m imprimeix aquest menú

n afegeix una nova partició

c crea una nova taula de particions DOS buida

p imprimeix la taula de particions

q surt sense desar els canvis

s crea una etiqueta de disc Sun nova

t canvia l'identificador del sistema d'una partició

u canvia les unitats de visualització i entrada

v verifica la taula de particions

w escriu la taula al disc i surt

x funcions addicionals (només experts)
```

1. Afegir una taula

de particions nova (buida) fdisk -o.

- 2. Crear una nova partició fdisk -n
- 3. Per guardar els canvis fdisk -w
- 4. Formatació mkfs.ext4 -L "nom" /dev/sdb1
- 5. Modificar una partició per que sigui SWAP mkswap "/dev/sdb5".

2.2.1 Muntatge i desmuntatge de particions

Muntar una partició és informar el sistema operatiu del camí dins la jerarquia d'aquest des d'on es pot accedir a les dades.

A **Windows** s'assignen a **Unitats** en Linux s'assignen en un **punt de muntatge** a la partició.

A Linux, un **punt de muntatge** és el **directori** que s'utilitza com a accés al sistema de fitxers d'una partició. Qualsevol directori del sistema es pot utilitzar com a punt de muntatge.

- Mount -l --> Obtenir informació
- Mount -t "tipus" "partició" "punt_de_muntatge" --> mount -t ext3 /dev/sda6 /media
- mount -a (muntatge automàtic de tots els sistemes de fitxers especificats al fitxer /etc/fstab)
- mount -r (muntatge només de lectura)

- mount -t (per muntar).
- Mount -w (muntatge del sf en mode lectura i escriptura).
- Mount -L (Etiqueta)
- mount -u (UUID)

Desmuntatge UMOUT punt o dispositiu

2.2.2 Automatització del muntatge de particions

- El fitxer /etc/fstab conté la informació de muntatge per defecte de les particions del sistema.
- Només root pot muntar i desmuntar particions.

L'arxiu /etc/fstab

El contingut d'aquest fitxer és similar al següent:

- File system: indica el dispositiu o partició que s'ha de muntar. Poden ser tant dispositius locals com remots i es poden especificar de diverses maneres:
 - /dev/sda2: partició primària 2 del primer disc dur SATA.

- /dev/cdrom: unitat de CD-ROM.
- UUID=ed8fdf1b-d26e-4c4c-8f37-664e4af9c62d: identificador únic de la partició.
- LABEL=DIPOSIT: etiqueta de la partició.
- 172.16.202.10:/dades: sistema de fitxers remot.
- Mount point: punt de muntatge per defecte d'aquesta partició. Si es configura aquest punt de muntatge, quan es faci el mount de la partició, no caldrà indicar el punt de muntatge. Si no té punt de muntatge, es pot indicar amb none (per exemple, la SWAP).
- 3. Type: sistema de fitxers utilitzat per la partició. Cal que el sistema de fitxers sigui suportat pel sistema. Es pot indicar l'opció auto perquè el sistema intenti esbrinar el sistema de fitxers utilitzat, però això no funciona amb tots els sistemes de fitxers.
- 4. Options: opcions de muntatge per defecte. Hi ha una llista força extensa d'opcions al manual de l'ordre mount; en són exemples:

- auto / noauto: indica si la partició serà muntada automàticament amb l'ordre mount -a o no.
- exec / noexec: permet l'execució o no de binaris des del sistema de fitxers indicat.
- group: seguit d'un nom de grup, indica que només aquell usuari podrà muntar i desmuntar el sistema de fitxers.
- owner: seguit d'un nom d'usuari, indica que només aquell usuari podrà muntar i desmuntar el sistema de fitxers.
- ro / rw: mode només lectura o lectura i escriptura.
- user: per defecte, només el superusuari pot realitzar muntatges. Amb aquesta opció s'estableix que qualsevol usuari pot muntar la partició, però només aquest mateix usuari la pot desmuntar.
- users: similar a l'anterior, però la partició pot ser muntada i desmuntada per qualsevol usuari.
- Dump: utilitzat per l'ordre dump. Si s'indica un 1 en aquest camp, es realitzaran còpies de seguretat d'aquest sistema de fitxers.
- 6. Pass: indica l'ordre en què l'ordre fsck comprovarà els sistemes de fitxers. Si no s'indica res en aquest camp, el sistema assumirà que aquest sistema de fitxers no requereix comprovacions.

3 Volums

El terme de *volum* té una definició força general, per això els volums acostumen a confondre's amb particions, discos i unitats.

Un **volum** és un àrea d'emmagatzematge amb un disc únic sistema de fitxers que pot estar emmagatzemada en una o més particions de disc.

El terme de **volum** s'utilitza sovint com a sinònim de **partició**. Aquest dos térmes no són equivalents i es poden diferencia clarament:

- Un CD pot ser accesible com a volum, encara que no disposi de cap partició.
- D'altra banda, les imatges ISO de CD/DVD es poden considerar també volums.
- A Linux es gestionen el LVM (logical volme manager).
- A **Windows** són gestionats pel mateix nucli del sistema operatiu.

3.1 Volums a Windows

Els sistemes **Windows** distingeixen dos tipus de discos: **bàsics i dinàmics**. Els **discos bàsics** són els discos tradicionals amb particions primàries, esteses i lògiques. D'altra banda, els **discos dinàmics** són un tipus de discos suportats a partir de Windows 2000 que no es gestionen mitjançant la creació de particions, sinó que permeten la creació de volums al seu interior

- **Volums simples:** es creen sobre un únic disc. L'avantatge que tenen aquests volums respecte de les particions és que mentre hi hagi espai lliure en el disc on es troben es poden ampliar.
- Volums distribuïts: és un tipus de volum que està format per a la unió d'espai de disc en diversos discos.

.... La resta consultar-ho en PDF (**Móde gràfic)**.

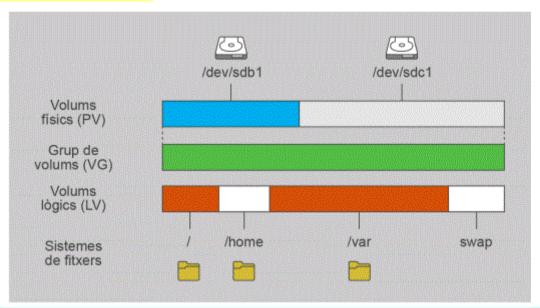
3.2 Volums a Linux

L'administració de volums a Linux es fa amb LVM (logical volume manager). Logical volume manager és un sistema de gestió molt perfeccionat dels suports d'emmagatzematge que té com a objectiu superar la gestió física dels discos (l'organització tradicional en particions) per extreure'n la capacitat global, fent ús d'una gestió

totalment lògica de l'espai.

LVM treballa amb tres elements bàsics:

- Volums físics (PV o *phisical volumes*): Són les particions físiques dels discos.
- **Grups de volums (VG o volume groups):** Els diversos volums físics s'uneixen en grups de volums, que són una espècie de metadiscos que permeten fer una gestió centralitzada de l'espai.
- Volums lògics (LV o logical volumes): Són les particions creades sobre els grups de volums, que es poden emmagatzemar en un o més volums físics.

RECORDA!!: Un volum no és una partició perquè, per exemple, un disquet pot ser accedit com un volum, però no necessàriament pot contenir una partició. També un sistema operatiu pot reconèixer una partició sense haver reconegut un volum associat a aquesta, i això pot succeir perquè el sistema operatiu no reconeix el sistema de fitxers que utilitza aquesta partició.

En definitiva, els **volums** existeixen a **nivell lògic** en el sistema operatiu, en canvi, les particions existeixen a **nivell físic** en un **mitjà d'emmagatzematge**. En general hi ha una correspondència un a un, però no sempre.

LVM té un gran avantatge i és que el seu dinamisme, pot afegir o treure volums físics d'un grup de volums. Aquest volums físics ampliaran la capacitat del total del grup de volums. I aquesta

capacitat pot ser utilizada per a la creació de nous volums lògics o l'ampliació dels que hi havia.

- 1. Instal·lació de LVM: apt-get install lvm2
- 2. Eina gràfica: apt-get install system-config-lvm (Gestió de volums).
 - Permet la creació de volums físics.
 - Creació de grups de volums.
 - Creació de volums lògics.
 - Ampliació i reducció de grups de volums.
 - Eliminació.

3.2.1 Creació de volums físics (Particions)

- Crear un volum físicc: pvcreate "dispositiu_o_partició" -->
 pvcreate /dev/sdb1; pvcreate /dev/sdc5
- > Llistar contingut dels volums físics: **pvdisplay**

3.2.2 Creació de grups de volums

- Quan ja es disposa de volums físics, es poden crear grups de volums que els uneixi mitjançant l'ordre: vgcreate "nom_grup" "dispositius" --> vgcreate grup01 /dev/sdb1 /dev/sdc5
- > Per llistar **vgdisplay**

3.2.3 Creació de volums lògics

Finalment, quan es disposa de grups de volums, es poden crear, els volums lògics al seu interior. Ordre: Ivcreate -L "mida" -n "nom volum" "grup volums"

Mida: K, M, G, T (kilo, mega, giga, tera...); nom_volum; grup volum de destinació.

Per llistar Ivdisplay.

Un cop creats els volums lògics:

- S'ha d'assignar un sistema d'arxius: mkfs.ext4 /dev/group01/logic01
- S'ha de muntar a /media/volumlogic01: mount /dev/group01/logic01 /media/volumlogic01/

3.2.4 Amplicació i reducció de grup de volums

- Ordre: vgexted -> vgextend "grup" "dispositiu_o_particio" -- vgextend grup01 /dev/sdc6
- Mostrar propietats: vgdisplay
- Per reduïr: vgreduce

3.2.5 Amplicació i reducció de volums lògics

Ordre per ampliar: Ivextend --> Ivextend -L "+mida" "volum logic"

Ivextend -L +0,5G /dev/grup01/logic01

Ordre per reduir: Ivreduce --> Ivreduce -L "-mida" "volum_logic"

lvreduce -L -0,5G /dev/grup01/logic01

> Si el volum té un sistema d'arxius s'ha de fer resize2fs.

resize2fs /dev/group01/logic01 3,5G

3.2.6 Eliminar volums

- PV (Volums fisics): *Ivremove*
- VG (Grups de volums): vgremove

> LV (Volums lògics): *Ivremove*

4 Desfragmentació

Els arxius amb els quals es treballa canvien de mida constantment. Per poder encabir-se als dispositius d'emmagatzematge, és habitual que es fragmentin al llarg del disc, la qual cosa fa que treballar-hi sigui més ineficient.

La **desfragmentació** és el procés mitjançant el qual es recol·loquen els fitxers d'un dispositiu d'emmagatzematge de manera que cadascun quedi emmagatzemat de manera adjacent i sense espais entremig.

Les dades fragmentades poden ocupar més espai de disc del necessari. Per aquest motiu, abans de dur a terme qualsevol trasllat de dades o redimensions de particions, és molt recomanable realitzar una desfragmentació.

